

Sammanfattning

Bakgrund: Den svenska skolan har sedan 1960-talet kännetecknats som en skola för alla. Denna skola bedrevs som monopol och har gjort det fram till 1990-talet. Den stora förändringen på 1990-talet var införandet av friskolor, staten och senare kommunen var inte längre de enda ansvariga i skolundervisningen. Denna ”privatisering” har medfört en rad effekter och förändringar som delvis också har förts fram i medierna.

Syfte: Vi vill undersöka vilka motiv som finns bakom privatiseringen och vill också belysa svårigheterna med en avreglering av skolverksamheten.

Avgränsningar: Den svenska skola har sedan 1988 bedrivits i kommunal regi. Därför tycker vi att det är rimligt att begränsa vår uppsats till kommunernas motiv bakom privatiseringen och att granska följderna för kommuninvånarna.

Metod: Vi har valt att använda oss av en kvalitativ innehållsanalys, det vill säga att vi främst har granskat tidigare material som har publicerats. Eftersom ämnet har varit väldigt omdiskuterat har vi funnit att denna metod gav oss tillräckligt material för att genomföra vår undersökning.

Slutsats: Vi kom fram till att det finns en del problem med skolans privatisering. När skolverksamheten avreglerades uppstod inga större ekonomiska vinster för eleverna. De effektivitetsvinster många hoppades på innan skolans privatisering har visat sig vara svåra att mäta. En skola är inte samma sak som en bilfabrik och därför kan strävan efter effektivisering alldeles för lätt leda till biverkningar som krockar med skolans andra övergripande mål. När det gäller valfrihet visar det sig att inte alla föräldrar kan ta del av denna nyvunna valfrihet. Framförallt är barn med lågutbildade föräldrar väldigt passiva när det gäller val av skola. Dessutom är det inte lätt att skapa ett tillräckligt stort utbud som kan tillfredsställa kravet på valfrihet. Valfriheten är därför mycket större i storstadskommuner än i småkommuner.